

Inspektionen har været lidet effektiv, navnlig om Natten og udenfor Søterritoriet. Naar „Beskytteren“, som besøger Inspektions-tjenesten deroppe ved Færøerne, uanset det af Lagtinget udtalte Ønske om en Forlængelse af Inspektionsskibets Ophold, blev hjemkaldt ved Justitsministeriets Ordre den 26. April, eller omtrent samme Dato som tidligere Aar, skete det paa Grundlag af Udtalelser af „Beskytteren“s Chef og fra Amtmanden over Færøerne, Udtalelser, der i øvrigt stemte med andre for Justitsministeriet foreliggende Oplysninger, der gik ud paa, at Trawlerfiskeriet paa den Tid af Aaret er aftagende og foregaar paa Bankerne langt udenfor Søterritoriet, hvor Inspektionsskibets Indskriden, som Forsvarsministeren i Gaar belyste, kun kan ske i Henhold til særlig international Aftale, hvad vi for øvrigt kun har med Storbritannien og Irland, og en Indskriden, der i det hele kun kan gaa ud paa, at man opnoterer Trawlernes Navn og Nummer, en Opgave, som paa den Tid af Aaret, hvor det er lyst om Natten, ogsaa kan løses af Fiskerne selv. En Forlængelse af Inspektionen om Foraaret kunde derfor efter de for mig foreliggende Oplysninger ikke antages at medføre Fordele, der stod i et rimeligt Forhold til de betydelige Omkostninger, det vil sige 16 000 Kr. om Maanedens, som Forlængelsen vilde andrage. Derimod er Lagtingets Ønske om Udvidelse af Fiskeriinspektionen imødekommet, og imødekommet i vid Udstrækning, jeg kan herom ganske henvise til de udførlige Udtalelser, som min Kollega Forsvarsministeren i Gaar fremsatte her i Tinget. Skønt de forskellige Klager over „Beskytteren“s Virksomhed sidste Vinter derfor ogsaa forekommer mig at være overdrevne, er det alligevel indskærpet Skibschefen at bidrage til Effektiviteten ved hyppige Inspektioner saavel ved Dag som ved Nat, ligesom der er truffet en Ordning, hvorefter der fra forskellige Fyr holdes Udkig med Trawlere og indsendes ugentlige eller lejlighedsvisse Meldinger til Inspektionsskibet. Lagtinget har, som nævnt, atter i Aar beskæftiget sig med Fiskeriinspektionen, og i den afgivne Udvalgsbetænkning tales der gentagne Gange om, at de fremmede Fiskere fortrædiger Færinger, der fisker paa Fiskegrunde udenfor Søterritoriet, og at „disse Overgreb sidste Aar var ved at ødelægge vort Fiskeri“. Hvad der menes hermed, er mig ikke mere klart, end det i Gaar var Forsvarsministeren, da der ifølge de fra Sysselmændene indgaaede Rapporter ikke synes at have fundet Overgreb Sted i større Omfang.

Lagtinget har endvidere aabenbart været meget misfornøjet med en Skrivelse af 22. Juli 1925 fra Justitsministeriet til Lagtinget, en Skrivelse, der overvejende var imødekommende, idet man gav Tilsagn om Udvidelse af Inspektionen med Besejling af Bankerne udenfor Søterritoriet, om Inspektion om Natten o. s. v., alt i Overensstemmelse med Lagtingets Ønsker. Det, Udvalget navnlig har vendt sig imod, er, at det i nævnte Skrivelse udtales, at der fra anden Side gøres gældende, dels at Faren for hændelig Beskadigelse forøges ved det af Færingerne benyttede bekostelige og risikable Langlinesystem i Stedet for Haandsnøre, dels at de af de færøske Fiskere benyttede Langliner om Natten ofte ikke mærkes med de paabudte Lanternevagere, hvorfor Trawlerne ikke kan undgaa at beskadige Linerne. At Udvalget kan føle sig saa fortørnet, fornærmet og forurettet herover, er mærkeligt, meget mærkeligt. Det er Justitsministeriet bekendt, at Færingerne i en Aarrække har benyttet Langline, hvad der i og for sig ikke er noget afgørende Argument for, at det er rigtigt at vedblive dermed, men det har aldrig været Justitsministeriets Mening eller Hensigt med denne Skrivelse at ville forhindre denne Anvendelse, man skulde dog have Lov til at sige, det maaske var bedre at gaa over til et andet System. Det har kun været Meningen at give en Oplysning, der kunde være til Gavn for Færingerne, og jeg maa derfor beklage, at Udvalget har stillet sig saa uvilligt hertil; men man faar nærmest det Indtryk, at Udvalget har søgt at lægge noget andet ind i Ordene, end hvad der laa i dem fra min Side. For øvrigt stammer denne Henvisning til at benytte Haandsnøre i Stedet for Langline naturligvis ikke fra mig, der ikke er Specialist paa Langlineomraadet, den stammer særlig fra Inspektionsschefen. Jeg mener derfor ligesom min Kollega Forsvarsministeren at maatte hævde, at der ikke herfra er givet tilstrækkelig Anledning til nogen berettiget Misstemning paa Færøerne, en Misstemning, som særlig med Hensyn til dette Fiskeriinspektionsproblem har været benyttet herved af politiske Grunde, og som forskellige Blade, der intet virkelig kender til de i og for sig forholdsvis ubetydelige Smaating, bruser op over.

Naar Udvalget endvidere klager over, at de over opbragte Trawlere afsagte Domme er alt for milde, skal jeg bemærke, at der fra engelsk Side selvfølgelig klages over, at de samme Domme er alt for strenge. Disse to Paastande staar jo godt til hinanden.

I Modsætning til, hvad Justitsmini-